ఒక వేసవి సాయంత్రం

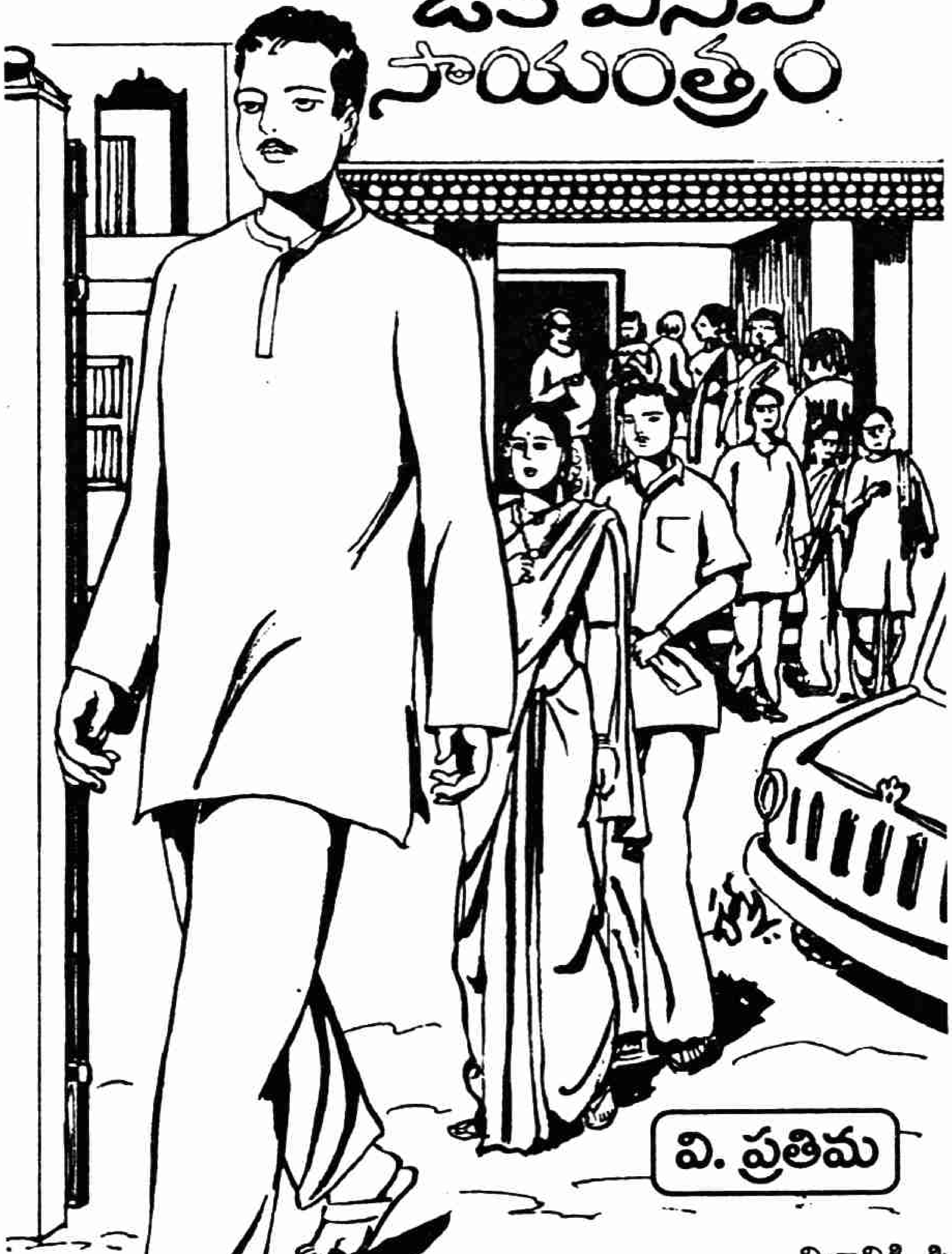

వి. ప్రతిమ

"కాంతీ...కాంతీ..యింకా ఎంతసేపు" ఈసారి సిద్ధార్థ గొంతులోని అసహనాన్ని గమనించి చప్పున 'స్టౌ' ఆర్పేసి చీరకట్టుకుంటే కొంత ఆలస్యమవుతుందని చుడీదార్‌లోకి దిగిపోయింది కాంతి... చిల్లరుందో, లేదో కూడ గమనించుకోకుండా హేండ్ బ్యాగ్ భుజానికి తగిలించుకుని బయట పడింది.

అప్పటికే అక్కడ ఎదురుచూస్తున్న సిద్ధార్థ యింటికి తాళం పెట్టాడు.

"ఏమిటంత లేటు, సభ ప్రారంభమైపోయి వుంటుంది. ఆ బహుమతేదో తీసుకుని త్వరగా వచ్చేస్తే ఒక పనయిపోతుంది కదా... ఆటో ఎక్కుదామా?"

"వొద్దొద్దు... పదినిమిషాల నడక... అంత ప్రాంప్ట్‌గా ఏం ప్రారంభించరులే..." ఖచ్చితంగా చెప్పి వడివడిగా అడుగులేసింది...

నాలుగు అడుగులూ వడి వడిగా ముందుకు సాగాయి. వీధి మలుపువద్ద దయాకర్ ఎదురయి "మీరూ యిప్పుడే బయల్దేరారా?" అంటూ వీళ్ళతో కలిశాడు.

అప్పటికి ఉదయం నుండీ తాను మండుతూ సర్వప్రపంచానికి వెలుతురు పంచిన సూర్యుడు యిక వీడ్కోలు పలుకుతూ పసుపూ, కాషాయరంగూ కలగలిసిన వింత కాంతుల్ని భూమ్మీదికి వదుల్తున్నాడు. ఆ దృశ్యాన్ని గమనిస్తూ ఒక అడుగు వెనుక పడింది కాంతి...

మౌనంగా దయాకర్‌తో కలిసి ముందు నడుస్తోన్న సిద్ధార్థని గమనిస్తూ ఆలోచనలో పడింది మామూలు గోధుమరంగు ఖద్దరు బట్టలతో కట్టిన పైజమా, లాల్చీల్లో నుండి ఛామన ఛాయగా వున్న సిద్ధార్థ శరీరం మెరుస్తోంది.

నిజానికి సిద్ధార్థకి తన బట్టలమీద ఎప్పుడూ ఆసక్తి వుండదు. తనే పోరుపెట్టి మీటింగులకి, సభలకి యిటువంటి బట్టలయితేనే బావుంటుందని కుట్టించింది. ఒక్కోసారి మనిషికి ఆహార్యం కూడా అవసరమేనంటూ వాదించింది.

'హైద్రాబాద్ నుండి యిద్దరు కవులెవరో వచ్చారట. నాకూ తెలీదు' చెప్తున్నాడు దయాకర్.

'ఏంటో వద్దంటుంటే పంపింది కాంతి' విసుగ్గా అంటున్నాడు సిద్ధార్థ.

ఎందుకోగాని సిద్ధార్థ కొంత టెన్స్‌గా వున్నాడు. తనకి ఇటువంటి సభలన్నా, పోటీలకోసం పనిగట్టుకుని వ్రాయడమన్నా తగని చిరాకు.......

ఆరోజు ప్రకటన చూసి తనే పట్టుబట్టి సిద్ధార్థతో పోటీకి కవిత పంపేలా చేసింది. సిద్ధార్థ బలవంతంగా తనతో ఏ పనీ చేయించడుగానీ, తనే మొండి పట్టుగా సిద్ధార్థతో అప్పుడప్పుడూ కొన్ని పనులు చేయిస్తుంటుంది.

అయినా సరే ఎప్పుడూ కోపం తెచ్చుకోడు.

సిద్దార్థ కోపమూ, చిరాకూ అంతా ఈ కులాల కుమ్ములాటల మీదే.. ఎక్కువ మనుషులూ, తక్కువ మనుషులూ అన్న తేడాలమీద... తక్కువ మనుషుల్ని ఎంత మాత్రం ముందుకెళ్ళనివ్వని ఎక్కువ మనుషుల మీద.... అతడి ఆలోచనలూ, అభిప్రాయాలూ, అంతర్మథనమూ అంతా అదే.... అసమానతలు లేని ఒక కొత్త ప్రపంచం కోసం... కొత్త సమాజం కోసం..

శ్రీమతి వి. ప్రతిమ 2004 సంవత్సరానికి గాను చాగంటి సోమయాజులు స్మారక పురస్కారాన్ని 17-1-2005 న విజయనగరంలో అందుకున్నారు. సుమారు 30 కథలదాకా వ్రాసిన ఈమె అరుదైన మంచి కథకుల్లో ఒకరు. సమాజంలో అంతర్లీనమైపోతున్న అవాంఛనీయ సంఘటనల మీద, అనవసర ఆర్భాటాలమీద, మనకి దేనికీ ఉపయోగపడని ఆడంబరాలమీద ఈ రచయిత్రి కలం తన స్పందనని తెలియజేస్తూ ఉంటుంది. ఈ కథ 'చినుకు' పాఠకుల కోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం.

కేవలం రచనలవరకే తమ పరిధిని పరిమితం చేయకుండా సాహిత్య కార్యక్రమాలపట్ల, సాహితీ అంశాలపై విరివిగా చర్చలలో పాల్గొనడం వంటివి ఈ రచయిత్రికి సాహిత్యం పట్ల మక్కువను తెలియచేస్తోంది.

డాక్టర్ అరవింద్ అక్కడి ఘోర దృశ్యాల్ని, మనుషుల్ని ఖండ ఖండాలుగా నరికేసిన వైనాన్ని.... గోనె సంచుల్లో కూరి మూతి బిగించి కట్టి కుప్పలు కుప్పలుగా పోసి తగలబెట్టేసిన పెద్దకులాల వారిని చూసి అసహ్యంతో, ఆలోచనతో, ఆందోళనతో సాటి మనుషుల్ని మనుషులుగా చూడలేని పెద్దకులంలో పుట్టినందుకు సిగ్గు పడ్తున్నానంటూ ఆరాత్రి ఆత్మ హత్య చేసుకున్నాడు.

"ఏంటి కాంతీ మౌనంగా వున్నావు. గురుడేంటి సీరియస్‌గా వున్నాడు' దయాకర్ ఒకడుగు వెనక్కేసి.. సిద్దార్థకు వినపడని స్వరంతో ప్రశ్నించాడు.

నవ్వింది కాంతి.

'కవిత పోటీకి పంపానని.. బహుమతి వచ్చిందనీ' గుసగుసగా అంటూ సిద్దార్థ కేసి చూసింది.

'తప్పేముంది.. తన తపనంతా పీడిత జనం కోసమే కదా... అదే వ్రాశాడు. అదే పంపావు. దానికే బహుమతొచ్చింది... హర్షించాలి'...

నిజమే దేనికోసమైతే అర్ధరాత్రి బుద్ధుడు అర్ధాంగినొదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయినట్లుగా సిద్దార్థ తన ఆస్థిపాస్థులన్నింటినీ వొదిలిపెట్టి బయటికొచ్చాడో, ఆ పీడిత జన పక్షాన నిలిచి అతడేం వ్రాసినా బహుమతికి అర్హమైనవే కదా.

"అరవింద్ మరణమే సిద్దార్థని చాలా మార్చేసింది... ప్చ్" దయాకర్ సిద్దార్థ వూరివాడే.. చిన్ననాటినుండీ కలిసి తిరిగిన, కలిసి చదువుకున్న మిత్రులు.

కలిచేడు దుర్ఘటనలో... గాయపడ్డ నిమ్న కులాల వారికి వైద్యం చేయడం కోసం వెళ్ళిన సిద్దార్థ అన్న

"అరవింద్ మరణం సిద్దార్థని అతలాకుతలం చేసేసింది.. ఆ సంఘటనతోనే విరక్తిచెంది అమ్మా నాన్నల్ని, అక్కచెల్లెళ్ళనీ, ఆస్థిపాస్థుల్నీ వొదిలిపెట్టి వచ్చేశాడు" ఇదివరకు ఎన్నోసార్లు చెప్పిందే అయినా... అప్పుడే మొదటిసారి చెప్తున్నట్లుగా చెప్పాడు దయాకర్.

దయాకర్ చెప్పేది వింటూ మౌనంగా తలూపింది కాంతి. పదడుగులముందు నడుస్తున్నాడు సిద్దార్థ.

"మళ్ళీ కొత్త బంధనాల్ని తగిలించుకోవడం సిద్దార్థకి యిష్టంలేదు. మిత్రులందరి ఒత్తిడి మూలంగానూ... నువ్వు, నీ వ్యక్తిత్వమూ నచ్చడం తోనూ అతడి జీవితంలో భాగమయిపోయావు" ఇందుకు నేనూ కారణమే సుమా అన్నట్లుగా నవ్వాడు దయాకర్.

నిజమే మొదట్లో సిద్దార్థ మాటలు ఎంతకీ అర్థమయ్యేవి కావు.... ఉన్నట్టుండి 'అనాథగా తిరుగుతోన్న పద్యాన్ని గురించి మాట్లాడుకుందాం' అనేవాడు... ఒక్కోసారి కళ్ళనీళ్ళు తిరుగుతూండగా ఆకలిని చంపుకోవాలో, తమకు తాము చంపుకోవాలో తెలీక రెక్కలల్లార్చే వర్గాల గురించి పెదవు

లెందుకు పోతూ చెప్పేవాడు... అదో కొత్త స్థితి నాకు"

మంద్ర స్వరంతో చెప్తూ అడుగులేస్తోంది కాంతి.

ఇవ్వాళ్టి రోజుకోసం తనూ, సిద్దార్థ గత నెల రోజులుగా ఎదురుచూస్తున్నారు.. అయితే విడివిడిగా వేరు వేరు కోణాల్లో... రాష్ట్రస్థాయిలో మొదటి బహుమతి పొందిన సిద్దార్థ కవిత అందలమెక్కడాన్ని కళ్ళారా చూడాలని తను ఆతృత పడుతూంటే... మొదటి బహుమతి తాలూకూ డబ్బులందగానే ఈ నెల్లో తను కొన్న మిక్సీ అప్పు కట్టేయాలని, సిద్దార్థ తొందరపడ్తున్నాడు.. అంతేకాకుండా ఈ డబ్బు లొస్తాయికదాని ఒక కాలేజీ కుర్రాడికి అప్పుతెచ్చి ఫీజు కట్టాడు... ఇవి రెండూ తీర్చేస్తేనే తప్ప అతడికి మనశ్శాంతి దొరికేలా లేదు..

అనవసరంగా మిక్సీ కొన్నానేమోనని పశ్చాత్తాప పడింది కాంతి... కాంతి ఒక ప్రైవేట్ స్కూల్లో పన్చేస్తోంది. సిద్దార్థకింకా నిర్దిష్టమైన కొలువు లేదు. అయినా ఒక పేద విద్యార్థినికి ఫీజులు కడ్తున్నారు.

ఆలోచనలలో నుండి ఆలోచనలలోకి ప్రయాణిస్తున్న కాంతి కీచుమంటూ వెలువడిన వికృతమైన శబ్దంతో ఉలిక్కిపడి తేరుకుంది.

'అయ్యో' అంటూ అప్పటికే సిద్దార్థ, దయాకర్ ఆ వృద్ధుడ్ని వంగి పైకి లేపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

"హయ్యో, దేవుడా..." అంటూ అరుస్తున్నాడా వృద్ధుడు నడుంపట్టుకుని నడుం బాగా అదిరినట్టుంది. మోకాలు చీరుకుపోయి నెత్తురోడుతోంది. లేవడానికి మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నించి మోకాలు సహకరించక పోవడంతో ఒరిగిపోతున్నాడతడు.

'మరీ స్పీడయిపోతున్నారీ కుర్రాళ్ళు. అర్థం పర్థం లేకుండా' అప్పటికే గుమి కూడిన గుంపులో ఎవరో అంటున్నారు యాక్సిడెంట్ చేసి నిర్దాక్షిణ్యంగా వెళ్ళిపోయిన మోటర్ సైకిల్ కుర్రాళ్ళ నుద్దేశించి.

ఆ మాటా, ఈమాటా మాట్లాడుతున్నారేగానీ... ఎవ్వరూ అతడ్ని గురించి పట్టించుకోడానికి సిద్ధ పడ్డం లేదు.

అటుగా వెళ్తోన్న ఆటోని ఆపాడు సిద్దార్థ... ఆటో అతను, దయాకర్ల సాయంతో వృద్ధుడ్ని లోపలికి పడుతున్న సిద్దార్థని చూసి విస్తుపోయింది కాంతి.

"కాంతీ ఎక్కు..." ఆ గొంతులోని ఖచ్చితత్వాన్ని కాదనడానికి ఎవరికీ శక్తిచాలదు. అప్రయత్నంగా ఆటో ఎక్కింది కాంతి.

స్నేహితుడయిన డాక్టర్ కరుణాకర్ వద్దకు తీసి కెళ్ళి గాయానికి కట్టు కట్టించి... కావలసిన మందు లిప్పించి.. అతడిని ఆటో ఎక్కించి యింటికి పంపి తేనే కానీ ఊపిరాడలేదు సిద్దార్థకీ, దయాకర్‌కీ......

"అదృష్టవశాత్తూ పెద్ద ఫ్రాక్చరేం లేదు" తృప్తిగా అన్నాడు దయాకర్. దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు సిద్దార్థ.

\- - -

"ఇవ్వాళ్టి సాహితీకారులతో నాకదే పేచీ... సమాజంలోని ప్రతీ చిన్నా, పెద్దా లోటుపాట్లన్నింటికీ ప్రభుత్వాన్ని కారణభూతం చేసి ఎండగట్టడం ఒక ఫ్యాషనయిపోయింది కవులకూ, రచయితలకూ... అన్నిటికీ ప్రభుత్వాన్నే దోషిని చేస్తున్నారు. వానలు రాకపోతే ప్రభుత్వం, పంటలు పండక పోతే ప్రభుత్వం, ఎరువులు కల్తీ అయితే ప్రభుత్వం... రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటే ప్రభుత్వం..."

అంబేద్కర్ భవన్‌కి

వైశాఖ శుద్ధ షష్ఠి 1767 వ సంవత్సరంలో మే నాలుగవ తారీఖున జన్మించిన ప్రసిద్ధ వాగ్గేయ కారుడు త్యాగయ్య 72 మేళ కర్త రాగాలలోను కృతులను రచించాడు. పరిశోధనల ప్రకారం 2400 కీర్తనలు రచించాడని తెలుస్తోంది. జగదానంద కారక (నటరాగం), దుడుకు గల నన్నే దొర కొడుకు బ్రోచురా (గౌళ), సాధించనే మనసా (ఆరభి), కనకన రుచిరా (వరాళి), ఎందరో మహానుభావులు (శరాగం) అనే అయిదు కీర్తనలు 'ఘనరాగ పంచరత్న కీర్తనలు'గా పేరుపొందాయి. త్యాగరాజు కీర్తనలు లేకపోతే కర్ణాటక సంగీతమే లేదన్నంతగా వీరి కీర్తనలు పండిత పామర జన రంజకమయ్యాయి. పుష్య బహుళ పంచమి 6-1-1847 న మరణించిన త్యాగయ్య స్మృతి చిహ్నంగా 1940 నుండి ప్రతి సంవత్సరం దేశం అంతటా పుష్యబహుళ పంచమి నాడు త్యాగరాజు ఆరాధనోత్సవాలను నిర్వహిస్తున్నారు.

కార్ల్ మార్క్స్

కమ్యూనిస్ట్ పితామహుడుగా అభివర్ణించే కార్ల్ మార్క్స్ మే 5, 1818 వ సంవత్సరంలో జర్మనీలోని యూదుల కుటుంబంలో పుట్టాడు. మార్క్స్ ప్రతి పాదించిన సిద్ధాంతం 20 వ శతాబ్దపు రాజకీయ సంస్థలపై తీవ్ర ప్రభావాన్ని, ప్రకంపనాన్ని సృష్టించింది. పెట్టుబడీ దారి వ్యవస్థ నుండి, దాని దౌర్జన్యం నుండి కమ్యూనిజమ్ ఉద్భవిస్తుంది అన్న మార్క్స్ సిద్ధాంతానికి మొదట జర్మనీ, తర్వాత ఫ్రాన్స్ అతనిని తమ దేశాలనుండి వెలివేశాయి. లండన్‌కు చేరుకున్న మార్క్స్ 1859 లో 'ఆర్థిక శాస్త్ర విమర్శ' రాయడమే కాక, 'కాపిటల్' (పెట్టుబడి) ని నాలుగు భాగాలుగా రచించారు.

చేరుకునేప్పటికి ఎవరో రాజకీయ నాయకుడు అనర్గళంగా ఉపన్యసిస్తున్నాడు. సభంతా జేజేలు కొడుతోంది.

"ఏంటా సాహిత్యసభకి యింతమందిజనం అనుకున్నా. ఇదీ విషయం... రాజకీయనాయకులు..." నవ్వాడు దయాకర్... కుర్చీల కోసం వెతుకుతూ... ఓ పక్కగా నిల్చుని విసుగ్గా వింటున్నాడా ఉపన్యాసాన్ని సిద్ధార్థ.

"మాట్లాడుతున్న వ్యక్తి ఒక ఐ.ఎ.ఎస్. అధికారి. నాయకుడు కాదు. సమాజానికీ, సామాన్య ప్రజలకూ ఏమాత్రం సంబంధం లేనట్లుగా ఎంత బాధ్యతా రహితంగా మాట్లాడుతున్నాడో చూడు" విసుక్కున్నాడు సిద్ధార్థ.

"వీళ్ళంతా గొప్ప మేధావులూ, తెలివి తేటలు కలవాళ్ళని ప్రభుత్వం మంచి ఉద్యోగాల్ని కల్పిస్తుంది. కోట్లాదిమంది పేద ప్రజలు పన్నులు శిస్తులు చెల్లించి వీరికి మంచి జీతభత్యాలు, యిళ్ళూ, వాహనాలూ ఒకటేంటి... ప్రభుత్వం డబ్బుతో రాజభోగాలు అనుభవించే ఒక స్థితిని కల్పించారు...." అంటూ ఆగాడు దయాకర్ పక్కన వాళ్లెవరయినా వింటున్నారేమోనని...

"ఈ నిరుపయోగ మేధావులు ప్రభుత్వాన్ని భుజాన పెట్టుకుని మోస్తారే తప్ప... మామూలు మనుషులకూ, వాళ్ళ అవసరాలకూ వీళ్లెప్పుడూ దూరంగానే వుంటారు" పూర్తిచేసింది కాంతి.

సిద్ధార్థకి చిరాగ్గా వుంది. ప్రజల యోగక్షేమాలని చూడాల్సిన ఒక అధికారి బాధ్యతారాహిత్యాన్ని లేచి బంధించాలన్న ఆలోచనని బలవంతంమీద ఆపుకున్నాడు.

"రోట్లో తలదూర్చి రోకటి పోటుకు వెరుస్తారా ఎవరయినా?" సిద్ధార్థ అసహనాన్ని గమనించి వాతావరణాన్ని కాస్త తేలికపరుస్తూ గుసగుసగా అంది కాంతి...

తలతిప్పి కాంతివంక నిశితంగా చూశాడతడు..

చిరుచెమటకి ఆమె నుదుటి మీద అంటుకుపోయిన మలి వెంట్రుకల్ని సరిచేసి ఏమీ మాట్లాడకుండా మళ్ళీ వేదిక వంక తలతిప్పాడు.....

ఈలోపుగా "యివిగో... కూర్చోండి" అంటూ రెండు కుర్చీలు వెతుక్కొచ్చాడు దయాకర్..... మళ్ళీ మరో కుర్చీకోసం వెళ్తూ..

అప్పటికి ప్రముఖకవి భరద్వాజ బహుమతి పొందిన కవితల్ని గురించి విశ్లేషిస్తూ మాట్లాడుతున్నాడు. మొదటి బహుమతి పొందిన సిద్ధార్థ కవిత ఎంత అద్భుతంగా కవితా హృదయాల్ని ఆకట్టుకుందో చెప్పాడు. న్యాయనిర్ణేతలు ముగ్గురూ కూడ ఆ కవితకే బహుమతి యివ్వడం పట్ల ఏమాత్రం పేచీ పడలేదని వివరించాడు..

సిద్ధార్థని పదేపదే అభినందిస్తూ సవినయంగా వేదిక మీదికి రావాల్సిందిగా ఆహ్వానించాడు.

"వెళ్ళు" చెప్పాడు దయాకర్ అతడి కుర్చీ ఖాళీ అవగానే అందులో కూర్చుంటూ.

నవ్వింది కాంతి.

"రెండో బహుమతి విజేత కుమారి వెన్నెల" పిలుస్తున్నారు నిర్వాహకులు ఆమెని సభకి పరిచయం జేస్తూ ఆమె వ్రాసిన కవితని గురించి కాక ఆమె చక్కదనాన్ని గురించి అభివర్ణించాడు. అభినందించాడు.

వేదికమీదికి నడుస్తోన్న సిద్ధార్థకి అణువణువు చిరాకుతో నిండిపోతే, ఎక్కడో వెనకాల కూర్చున్న కాంతి కుతకుతా ఉడికిపోయింది.

"స్త్రీలు వ్రాస్తున్నందుకు అభినందించాల్సింది పోయి వారిని అవహేళన చేస్తారు... లేదా వారి

రచనలని త్రోసిరాజని వారి అందానికీ, ఆకర్షణకీ విలువిచ్చి అభినందించడం మొదలు పెడతారు.

ఛి...ఛీ వీళ్ళంతా పెద్ద సాహితీ కారులు... స్త్రీలని గౌరవించాలని ఉపన్యాసాలిస్తారు. పుస్తకాలు వ్రాస్తారు". ఉక్రోషాన్నాపుకోలేక దయాకర్తో అంది కాంతి. కాంతి పిడికిలి బిగుసుకునివుంది.

"అందుకే కాంతీ, సిద్దార్థ యిటువంటి సభలకు రానని మొరాయిస్తాడు" నవ్వాడు దయాకర్.

'ఇంకెప్పుడూ పోటీలకు వ్రాయమనిగానీ, సభలకి హాజరుకమ్మనిగానీ చెప్పను..' ప్రమాణం చేస్తున్నట్లుగా అంది కాంతి.

'అన్ని సభలూ యిలా వుండవు.. సభలు పెడ్తున్నామంటూ లేదా పోటీలు పెడ్తున్నామంటూ డబ్బు చేసుకునే వాళ్ళ సభలు మాత్రమే యిట్లా వుంటాయి. అదిగో మాటాడుతున్నాడు చూడు.

సభానిర్వాహకుడు తమలపాకుల సుబ్రహ్మణ్యం మాట్లాడుతున్నాడు.

"నఖచిత్రాలంటే గోటితో గీసినవి... పెన్సిల్ తోనూ, రంగులతోనూ చిత్రాలు వేయడం మనంద రికీ తెలుసు. అవి చాలామంది గీసేవే కూడ... అయితే ఈ నఖచిత్రాలు గీయడంలో ఈ చిత్ర కారుడు దేశమంతటా ప్రశస్థి పొందినవాడు"

ఏ కళాకారుడి నయినా వేదికమీద అభినందించ డంలో తప్పులేదు కానీ... రాష్ట్రస్థాయి కవితల పోటీ పెట్టి, బహుమతులొచ్చిన విజేతలని వేదిక మీద కూర్చో పెట్టి నఖచిత్ర కళమీద నయగారాలు పోతూ ఉపన్య సిస్తోన్న నిర్వాహక చక్రవర్తిని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో తెలియలేదు కాంతికి.

అయినా ఈ సభంతా కూడ మొదట్నుంచీ కొంత అయోమయంగానే వుంది కాంతికి.

"సిద్దార్థని చూడు..." చూపించాడు దయాకర్ నవ్వుతూ.... తమలోతాము ఏదో మాట్లాడుకుంటూ గందరగోళంగా వున్న జనాలమీదుగా వేదిక మీద నున్న సిద్దార్థకేసి చూసింది కాంతి. దూరంగా వుండటంతో ముఖంలోని భావాలేమీ తెలీడం లేదుకానీ.

"ఎప్పుడెప్పుడీ తద్దినమంతా అయిపోతుందా... బహుమతి డబ్బులు తీసుకుని బయట పడదామా అన్నట్లుగా వున్నాడు కదూ..." నవ్వింది కాంతి.

ఆ ఆవరణలో ఒక మూలగా వున్న వేపచెట్టు మీదినుండి మొదలయిన చల్లగాలి తెమ్మెర ఒకటి కాంతి వీపుకి వేడిగా తాకింది. గేటు బయటెక్కడో ఒక ఊరకుక్క ఆపకుండా మొరుగుతోంది ఏం చూసో.... ఏమోమరి....

నిజంగానే కడుపులో తిప్పినట్టయింది కాంతికి.

గోటితో సృష్టించిన అందమైన ప్రకృతికాంత బొమ్మని ప్రేక్షకులు వైపుగా చూపెడుతూ

"ఇంత అద్భుతమైన చిత్రరాజాన్ని యివాళ మనం చూడగల్గడం మనందరి అదృష్టం.. నిజానికిది నాలుగు వేల రూపాయల విలువ చేస్తుంది... దీని వెనుకనున్న శ్రమనీ, ప్రతిభనీ మీరు ఊహించండి. డబ్బుదేముంది. ఇవ్వాళ తీసుకుంటే రేపు ఖర్చు పెట్టేస్తాం. ఇటువంటి గొప్ప బహుమతులయితే జీవితాంతం జ్ఞాపికలుగా మిగిలిపోతాయి. మన జిల్లా పరిషత్ ఛైర్మన్‌గారి చేతులమీదుగా కవితల పోటీల్లో మొదటి బహుమతి పొందిన సిద్దార్థ గారిని ఈ బహుమతి అందుకో వల్సిందిగా కోరుతు న్నాం" చాలా అద్భుతంగా మాట్లాడాననుకున్నాడు తమలపాకుల సుబ్రహ్మ ణ్యం.. "హతోస్మి...." మ్రాన్పడి పోయింది కాంతి..

సభంతా కరతాళ ధ్వను లతో మారుమ్రోగి పోతోంది.

నిజం భరించలేని వాళ్ళు....

మాటలతో చెక్కుతున్నారు మనసుని
షోకేసెక్కడుందో తెలీదు
కాఫీరాగం నేర్పుతున్నారు కోయిలకి
వసంతమొచ్చే జాడలేదు
వేపచెట్టుకి యాపిల్ జ్యూస్ ఫలహారం
చేదుతగ్గే కొత్త చిట్కానేమో
ఎక్కడా ఓ స్ఫటికం కనిపించటం లేదు
అంతా ఫైబర్ రాళ్ల కుప్పే
మనిషిలో మనిషి సాక్షాత్కారం లేదు
అంతా నీడల సమూహమే
అద్దంలో ముఖం చూసుకోడానికి
మనిషికెందుకంత భయం?

– ఈతకోట సుబ్బారావు

'చచ్చాం' అన్నాడు దయాకర్ జేవురించిన సిద్ధార్థ ముఖంచూసి. అతడి కుడిచేయి బిగుసుకోవడం దూరంగానే వున్నప్పటికీ దయాకర్, కాంతిలిరువురికీ స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

ఈరోజొచ్చే రెండువేల అయిదువందల్ని ఎలా ఖర్చుపెట్టాలో నెలరోజులుగా తామిరువురూ రకరకాల ఆలోచనలు చేశారు. అటువంటిది యిప్పుడీ నఖ చిత్రాన్ని సిద్ధార్థ ఎలా రిసీవ్ చేసుకుంటాడు?

కాంతి గుండె నరాలెందుకో వొణికాయి.....

ఆలోచనలలో నుండి తేరుకోకముందే సభంతా గగ్గోలు... గగ్గోలుగా ఏదో గందరగోళంలో...

'దయాకర్' అంటూ పక్కకి చూస్తే అతడు లేదు.

వేదిక మీదికి చూసిన కాంతి నిర్ఘాంతపోయింది.

ఆ ప్రకృతి కాంత నఖచిత్రం... అత్యద్భుతమైన కళగా, చిత్రరాజంగా అభివర్ణించబడిన ఆ నఖచిత్రం... గోటితో చిత్రించబడిన ఆ రెండడుగుల ప్రకృతి కాంత చిత్రాన్ని వేదికమీదే కిందపడేసి ఛెడా మఢా తొక్కుతున్నాడు సిద్ధార్థ.....

జడ్పీ ఛైర్మన్ మ్రాన్పడి చూస్తుంటే...... నిర్వాహకుల్లో ఒకరిద్దరు మాత్రం

"ఏయ్ ఏంటిది. నీకేమైనా పిచ్చెక్కిందా?..." అంటూ సిద్ధార్థని వెనక్కి లాగుతున్నారు.

"అయితే సిద్ధార్థ మనోబలం ముందు వారెవ్వరూ జయించడంలేదు.

"ఎవడో మెంటలోడులాగుంది"

'లేదంటే అంతమంచి చిత్రాన్ని అందుకోకుండా ఈ పనేంటి?'

వేదికమీద, కిందా కూడ ఉన్న పెద్దలంతా లేచి నిల్చుని, చేష్టలుడిగి సిద్ధార్థ చర్యమీద రకరకాలుగా మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"అభినందనలు మిత్రమా" రెండో బహుమతి గెలుచుకున్న వెన్నెల వేదిక మీదే పకపకా నవ్వుతూ అభినందిస్తోంది సిద్ధార్థని.

తాను చేయలేని పనేదో అతడు చేయడం వల్ల హర్షం వ్యక్తపరుస్తున్నట్లుగా వుందామె..

మూడో బహుమతి వచ్చిన వ్యక్తి మాత్రం అసలేం జరుగుతుందో, ఏం చేయాలో అర్థం కాక నివ్వెరపోయి నిలుచున్నాడు.

మ్రాన్పడి చూస్తోన్న కాంతికి కూడ తక్షణ కర్తవ్యం అర్థంకాలేదు.

తాడుని వదల్లేని ఆవు యజమాని చేతికి చిక్కిపోయినట్లు విలవిల్లాడిపోతోంది కాంతి మనసు.

అప్పటికే దయాకర్ వేదిక మీదికి చేరుకున్నాడు.

కాంతి తేరుకుని చూసేటప్పటికి

ప్రపంచాన్ని జయించిన యోధుడిలా పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటూ గేటువైపుగా నడిచి వెళ్తున్నాడు సిద్ధార్థ.... ★

స్వగృహ ఫుడ్స్

Swagruha® Foods

Opp. P.W.D. Grounds, M.G. Road, Vijayawada - 10.
Phone : 2475763. Fax : 0866-2480200.

Eluru Road (Canara Bank Building),
Near Vijaya Talkies, VIJAYAWADA - 520 002. Ph : 552623.

10/2, Arundelpet, Guntur - 522 002. Ph : 2235350.
Visit us : www.swagruhafoods.net